

Krönikan: Inspirera en generation

Paralympics 2012 är över. Livet har återgått till det normala. Men kvar finns hos mig en känsla som jag för alltid ska bära med mig.

Paralympics är världens nästa största idrottsarrangemang alla kategorier. I år deltog över 4 200 idrottare från mer än 160 länder. Jag pratade med aktiva och ledare från skilda delar av världen och slogs av hur olika förutsättningarna kunde se ut. Många hade i sitt hemland brist på det vi tar för givet: sjukvård, rehabilitering, hjälpmedel, utbildning, arbete. I andra delar av världen satsar man lika mycket på handikappidrott som annan idrott. Resultaten i Paralympics är lika viktiga som i OS.

Gemensamt för alla är dock engagemanget för idrotten. Möjligheterna att prestera, få resa ut i världen, och mäta sig med andra. Men för många innebär också idrotten en väg tillbaka efter en skada eller en sjukdom. En möjlighet att satsa på något som känns meningsfullt, och en möjlighet att komma tillbaka till ett aktivt liv.

Under hela Paralympics pratade man om hur spelen skulle inspirera. Begreppet "Inspire a generation" återkom i olika sammanhang – på och utanför arenorna och som en del av den omfattande publiciteten i engelska media.

Detta var mitt första Paralympics. Jag blev inspirerad. Och jag tror att många andra också blev det. För även om man inte blir en framgångsrik paralympier så kan idrott i alla former förena och skapa möjligheter. Och inspirera generationer av människor.

Jan Lexell

är ordförande i SHIF/SPK:s Medicinska kommitté och professor i rehabiliteringsmedicin